

Waar tulpen groeien uit as

IRYNA KAPITONOVA

**WAAR TULPEN
GROEIJEN
UITAS**

GELOOF DAT GROEIT
IN DE SCHADUW VAN DE OORLOG

Waar tulpen groeien uit as

Getuigenis van hoop en veerkracht tijdens de oorlog in Oekraïne

Iryna Kapitonova

©2026 Scholten Uitgeverij B.V.

www.scholtenuitgeverij.nl

info@scholtenuitgeverij.nl

Vertaling: Joke Tan

Omslag: Levi Reinds | levireinds.nl

Binnenwerk: Gewoon Geertje

Illustraties binnenwerk: Julia Ilkova

Eerste druk, april 2026

ISBN 9789083632629

NUR 402

Oorspronkelijk verschenen onder de titel *Tulips & Ashes* door Edmonds Press Berlijn.

Published by arrangement with Envision Berlon, e.V.

Copyright ©2024 Edmonds Press: Berlijn, Duitsland

De bijbelteksten in deze uitgave zijn, tenzij anders vermeld, ontleend aan de Herziene Statenvertaling. Alle rechten voorbehouden.

Copyright ©2010/2016 Stichting HSV

Deze memoires geven de herinneringen van de auteur weer, die mogelijk niet onfeilbaar zijn. Lezers dienen feitelijke details te verifiëren en zich ervan bewust te zijn dat in sommige gevallen latere passages eerdere verslagen kunnen herzien. Er is getracht privénamen te verwijderen om de identiteit van personen te beschermen. Waar mogelijk zijn links naar originele bronnen behouden.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Daarnaast mag geen enkel deel van deze uitgave worden gebruikt voor het trainen of ontwikkelen van systemen voor kunstmatige intelligentie zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

*Aan het volk van Oekraïne,
moge uw veerkracht nooit opraken.*

*Aan onze verdedigers die elke dag voor ons mogelijk maken,
moge God jullie zegenen en beschermen.*

*Aan alle gevallen helden,
mogen jullie in vrede rusten en mag jullie offer
niet tevergeefs zijn geweest.*

Inhoudsopgave

Voorwoord	11
1. Meedogenloze februari	24
Hoop geworteld in herinneringen	26
Overleven	27
Toen hoop ver weg leek	28
Verzet tegen agressie	30
Vreugde heeft een prijs	32
Verlies en rouw	33
Veerkracht en de zaden van toekomstige hoop	35
2. De lente die nooit kwam	36
Hoop geworteld in herinneringen	38
Overleven	43
Toen hoop ver weg leek	50
Verzet tegen agressie	53
Vreugde heeft een prijs	61
Verlies en rouw	70
Veerkracht en de zaden van toekomstige hoop	79
3. Zaden begraven	84
Hoop geworteld in herinneringen	86
Overleven	93
Toen hoop ver weg leek	112
Verzet tegen agressie	119
Vreugde heeft een prijs	128
Verlies en rouw	136
Veerkracht en de zaden van toekomstige hoop	155

4. Winterkou in de zomer	162
Hoop geworteld in herinneringen	164
Overleven	169
Toen hoop ver weg leek	181
Verzet tegen agressie	187
Vreugde heeft een prijs	195
Verlies en rouw	200
Veerkracht en de zaden van toekomstige hoop	222
 5. Een tijd van voorbereiding	 226
Hoop geworteld in herinneringen	228
Overleven	234
Toen hoop ver weg leek	245
Verzet tegen agressie	253
Vreugde heeft een prijs	261
Verlies en rouw	270
Veerkracht en de zaden van toekomstige hoop	280
 6. Seizoen van duisternis	 288
Hoop geworteld in herinneringen	292
Overleven	301
Toen hoop ver weg leek	316
Verzet tegen agressie	326
Vreugde heeft een prijs	336
Verlies en rouw	348
Veerkracht en de zaden van toekomstige hoop	358

7. Geen winter krijgt ons klein	366
Hoop geworteld in herinneringen	370
Overleven	374
Toen hoop ver weg leek	382
Verzet tegen agressie	388
Vreugde heeft een prijs	394
Verlies en rouw	401
Veerkracht en de zaden	417
van toekomstige hoop	417
 Nawoord	 421
Dankwoord	423

Voorwoord

Toen we met ons gezin naar ons laatste huis in de VS verhuisden, ontdekten we dat de tuin ooit prachtige bloembedden had gehad, maar nu bijna kaal was. De vorige bewoners (of hun familie) hadden de tuin weggehaald, omdat ze te oud waren geworden om die te onderhouden. Ze waren er bijna in geslaagd om de herinnering aan de vroegere schoonheid uit te wissen.

Maar tot onze verrassing ontdekten we na onze eerste winter drie tulpen in de tuin – elk op zichzelf staand, maar prachtig. Zoals dat gaat met tulpen was hun schoonheid snel verdwenen en tegen de tijd dat de zomer voorbij was, waren we de tulpen helemaal vergeten. Maar ze waren er nog steeds, onzichtbaar bezig om te overleven.

Het jaar daarop hadden we meer tulpen en aan het einde van het derde jaar waren er genoeg om enkele bollen naar andere delen van de tuin te verplanten. Tegen de tijd dat we weggingen, konden we elk jaar uitzien naar prachtige tulpenperken als de winter overging in de lente.

Met deze ervaring in gedachten voelde ik me aangesproken door een foto van april 2022 die Ira Kapitonova ons had laten zien. Ze zei: 'Ondanks de oorlog komt de lente naar Marioepol, als een krachtig statement dat het leven zal zegevieren over de dood.'

Toen Ira later over de foto nadacht, zei ze: 'Als ik ernaar kijk, zie ik hoe God door de natuur werkt om schoonheid uit de as te laten herrijzen. Dat is mijn "nummer 1" associatie met het boek.'

'Ik wil dat het hoop en veerkracht uitstraalt, zodat de eerste reactie op de foto niet medelijden is, maar respect. Decennialang werd Oekraïne als slachtoffer gezien (en dat is het meta-verhaal dat ons op school werd geleerd), maar het afgelopen jaar heeft ons laten zien dat dat niet zo is. We hebben onszelf verrast met onze bereidheid om ons te

verzetten tegen onderdrukking en onrechtvaardigheid en hebben geleerd in onszelf te geloven. Daarom wil ik dat de beelden het idee overbrengen dat Oekraïne nu weliswaar lijdt, maar niet gebroken is, en dat het land graag wil leven en klaar is om te herstellen, opnieuw op te bouwen en te helen.'

Toen we nadachten over hoe we Ira's werk in dit boek wilden presenteren, zochten we naar een verhaallijn die onszelf en de lezers zou helpen om de zinloosheid van deze oorlog te begrijpen. Aanvankelijk hoopten we dat de oorlog na één jaar voorbij zou zijn, maar dat bleek niet het geval en Ira voegt nog dagelijks verhalen toe. Terwijl ik dit opschrijf, zijn er 480 dagen verstreken sinds de invasie van 2022 (en natuurlijk nog

veel meer sinds het begin van de oorlog in 2014). Samen met Ira voelen we woede, huilen we, en zoeken we hoop, terwijl we getuige zijn van de vernietiging van levens, de ontwrichting van gemeenschappen, het uit-eenspatten van dromen en we tijdelijke en blijvende verliezen zien.

We zochten in al die pijn een verhaal over zingeving en hoop, zoals veel mensen doen. Daarom besloten we te kijken naar de tulpen, zoals die achter mijn huis groeiden. Tulpen brengen het grootste deel van hun leven onzichtbaar door onder de grond. Ze geven ons even een glimp van het goede, waarna ze weer verdwijnen uit ons zicht om zich voor te bereiden op hun volgende terugkeer. Als ze met rust gelaten worden, verspreiden ze hun schoonheid steeds verder, en elke tulp die plotse-ling opkomt, trekt onze blik weg van de omgeving, zelfs als die bestaat uit verwoeste flatgebouwen, het verdrietige bewijs van het kwaad dat mensen kunnen aanrichten.

Met deze achtergrond in gedachten hebben we besloten om Ira's verhaal zo te structureren dat het zich ontvouwt volgens de levenscyclus van tulpen. Deze levenscyclus kan worden onderverdeeld in zeven fasen, die als leidraad dienen voor de opbouw van dit boek.

1. Een seizoen om te planten: De eerste stap is het planten van tulpen. In tegenstelling tot het willekeurig zaaien van wilde bloemzaden die zich vrolijk laten meevoeren door wind en de regen, worden tulpen in de grond begraven, ver van het licht en ze worden zelden verplaatst. Het planten van een tulp is een bewuste handeling die voorbereiding vereist. De wortelloze bollen worden begraven in de overtuiging dat deze uiensoort schoonheid in de wereld zal brengen.

Het planten van tulpen is een uiting van hoop, gebaseerd op ervaringen uit het verleden. Nadat een bol in de grond is geplant, duurt het een half jaar voordat de tuinier weet of zijn hoop is uitgekomen. Voor deze delen van het boek hebben we passages geselecteerd waarin Ira op dezelfde manier hoop uitdrukt op basis van herinneringen uit het verleden.

2. Een seizoen om wortel te schieten: In de donkere, kouder wordende aarde beginnen de tulpenbollen wortels te vormen. Dit is een bijzondere periode waarin de bol, onzichtbaar en vaak vergeten, moeite moet doen om te overleven. De bol put uit zijn eigen reserves en zoekt in zijn omgeving wat nodig is om zich voor te bereiden op de komende kou.

Nadat we onze tulpenbollen hebben geplant, pakken we de drukke voorbereidingen voor de winter weer op. Dit is een praktische periode, waarin alles draait om overleven. Voor deze delen van het boek hebben we passages geselecteerd waarin Ira zich richt op overleven.

3. Een seizoen om af te koelen: De winter begraaft de herinnering aan de hoop die we met onze tulpenbollen hadden geplant. Onze tulpen worden vaak vergeten onder diepe sneeuwlagen. Dit is niet het seizoen voor tulpen – de omstandigheden zijn zwaar. De bollen rusten in de koele aarde, en hoewel het voor de tulpen een zware tijd is, is het wel een belangrijke tijd.

In deze delen van het boek hebben we passages geselecteerd waarin hoop ver weg leek.

4. Een seizoen om te groeien: Naarmate de kou afneemt, zetten de tulpenbollen – die de winter hebben overleefd – hun reserves om in de voedingsstoffen die ze nodig hebben om te gaan groeien. Nog steeds onzichtbaar vanaf het oppervlak, duwen de tulpen tegen de aarde – hun bladeren gaan omhoog en hun wortels verder de grond in. Ook al zet de winter af en toe de aanval weer in, toch beginnen de tulpen onder de grond te groeien. Dit is een tijd van verzet en hoop. In dit deel hebben we passages geselecteerd waarin Ira's verzet tegen agressie duidelijk naar voren komt.

5. Een seizoen om te bloeien: Het hoogtepunt van het tulpenseizoen breekt aan zodra de bloemen naar de hemel reiken. Ze tonen ons hun schoonheid, terwijl bestuivers er voedsel – en soms ook beschutting – vinden tussen de elegante, komvormige bloemblaadjes. Dit is zowel een praktische als een vreugdevolle tijd. De bloem produceert zaden. Maar vreugde is kwetsbaar – de tulp heeft veel van de voedingsstoffen uit de bol gebruikt in de hoop op een goede toekomst.

Ira drukt feestelijkheid en vreugde uit, en dat is prachtig om te zien. In deze passages vierten we samen met haar feest, terwijl we ons ook bewust zijn van de prijs die daarvoor is betaald.

6. Een seizoen om te herstellen: De dagen van de prachtige bloei gaan veel te snel voorbij. Visueel gezien hebben we de minst fraaie fase van de tulp bereikt, maar ook de belangrijkste. Na de bloei vormen zich boven de grond zaden, terwijl de tulp onder de grond haar voorraden begint aan te vullen. In deze fase zien we geen mooie bloemen, maar als dit proces wordt afgebroken, kunnen de tulpen sterven.

In dit deel herkennen we zowel verlies en rouw en zien we het zaad ontkiemen van een goed leven in de toekomst.

7. Een seizoen van vermenigvuldiging: Zodra de tulp haar reserves heeft aangevuld, begint zij aan het verborgen werk van vermenigvuldigen: sommige zaden vinden langzaam hun weg in de aarde, terwijl de tulpenbollen zelf zich gaan vermeerderen en zich voorbereiden op het volgende jaar. Dit werk is onzichtbaar, maar van levensbelang. Veerkracht is een eigenschap van mensen die ondanks conflicten en agressie doorgaan. Door zich in te zetten voor het goede brengen ze leven in de wereld, ook al blijft veel van wat zij doen verborgen.

Deze paragraaf sluiten we af met het zaad van nieuwe hoop, en de open vraag wie deze zal planten en tot bloei zal brengen.

Ira's eigen ervaring was door de oorlog veel chaotischer dan een jaarcyclus in zeven nette delen. Soms beleefde ze alle zeven thema's in één dag. Maar wij hopen dat het herhaaldelijk meebeleven van haar verhaal in deze cyclus, zeven keer herhaald, u zal helpen een ritme te vinden en houvast biedt.

De redactie: Het is onze bedoeling geweest om u op een manier die in uw beleving begrijpelijk is, kennis te laten maken met Ira's ervaring van de wereld. De duisternis, pijn en het verlies van oorlog zijn overweldigend. Door de zeven fasen voor elk hoofdstuk te gebruiken, hopen we dat u de cyclus van vreugde en verdriet, spanning en ontspanning zult vinden, zodat u door kunt gaan. Naast het nemen van lastige keuzes over wat we wel en niet in de tekst zouden opnemen, hebben we enkele

aanpassingen gedaan om de presentatie en begrijpelijkheid van het boek te verbeteren. Als u haar originele berichten in hun geheel wilt lezen, kunt u deze nog steeds vinden op Facebook.

De presentatie van het conflict: Deze oorlog, net als elke andere, kent talloze gezichtspunten en vervormde informatie. Ira schrijft soms iets waarvan ze heeft gehoord dat het waar is, en werkt dat later bij met nieuwe informatie. Dit boek gaat over haar persoonlijke reis en is niet bedoeld als een gezaghebbende bron.

Tegelijkertijd heeft ze op indrukwekkende wijze informatie verwerkt over de stand van verliezen en winsten, waarvan een deel in de tekst is opgenomen. We hebben bronnen toegevoegd voor sommige informatie, maar presenteren deze feiten hier niet als gezaghebbend – ze dienen vooral ter illustratie van de informatie die haar ter beschikking stond toen ze schreef.

De oorlog, die verschrikkelijk is geweest, roept ook diepe angst op. We willen altijd de menselijkheid in elke persoon zien, maar oorlog zet dat voornemen zwaar onder druk. Over het geheel genomen heeft Ira opmerkelijk werk verricht door de menselijkheid van degenen die haar land en volk terroriseren te blijven zien. Maar dat is moeilijk. Moet je juichen als mensen die je verdedigen het leven van de vijand nemen? Het is niet onze bedoeling om een oordeel te vellen over deze moeilijke thema's, maar om Ira's eerlijke reflecties weer te geven terwijl zij hiermee worstelt. En we bidden samen met haar: 'Moge de waarheid nooit tot zwijgen worden gebracht.'

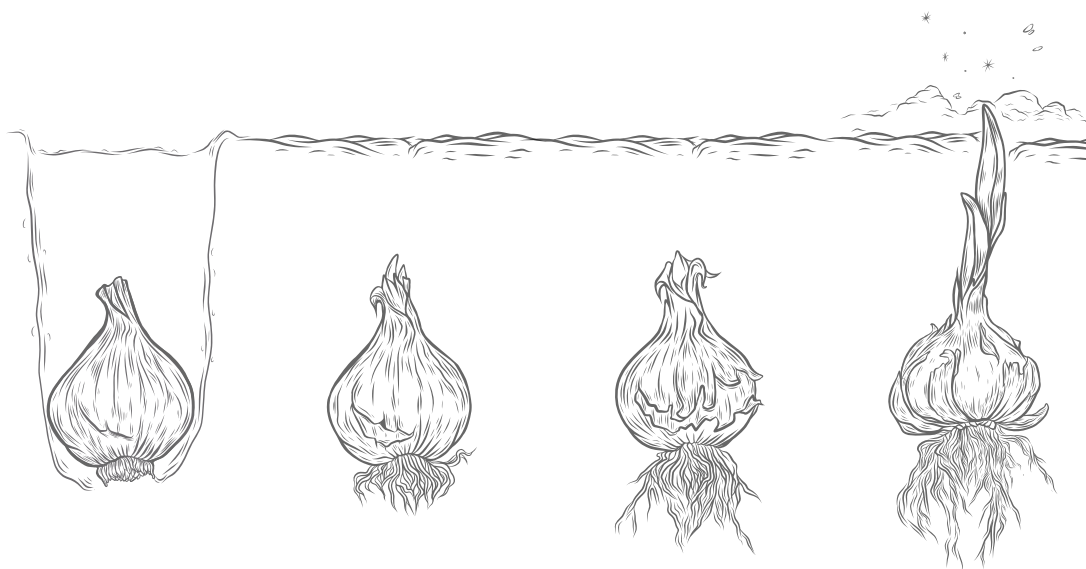
Het opnemen van Bijbelteksten: Dit boek is bedoeld voor een breed publiek, met veel verschillende nationale en religieuze achtergronden. Ira verwijst regelmatig naar teksten uit de Bijbel. Aanvankelijk hadden we ons afgevraagd of het opnemen van Bijbelteksten sommige lezers zou afschrikken of verwarren. Dat zou inderdaad kunnen. Toen we echter fragmenten uit Ira's geschriften selecteerden voor dit boek, ontdekten we dat de verzen die Ira had gekozen vaak haar eigen woorden getrouw aanvulden. Daarom zijn veel van de bijbelteksten die ze had gekozen hier opgenomen, zodat u, de lezer, haar verdriet en haar vreugde vollediger kunt horen.

Het beoogde effect: Beste lezer, ons doel om *Waar Tulpen Groeien uit As* aan u te presenteren is veelomvattend. We hopen belangrijke gesprekken op gang te brengen en u en mensen zoals u te helpen om diepgaande en moeilijke vragen te stellen over wat het betekent om mens te zijn.

We streven naar vrede, en juist door de menselijkheid in de ander te erkennen kunnen we vaak onze eigen aanspraken op de wereld en onze plaats daarin herzien. We hopen dat het ons allemaal iets kost van onze eigen trots, haat en onverschilligheid – dat we aan het eind van het boek minder daarvan en meer empathie, liefde en hoop zullen hebben.

Bedankt dat u met ons mee op reis bent gegaan.

Stephen W. Jones, hoofdredacteur
Berlijn

22 februari 2023: Dag 364 van de oorlog

Hoor, o God, mijn stem wanneer ik klaag;
bescherm mijn leven tegen bedreiging door de vijand.
Psalm 64:2

Vandaag precies een jaar geleden waren mijn zoon en ik herstellende van een verkoudheid. We gingen wandelen in de buurt – het was zonnig en warm weer en je kon de lente in de lucht voelen. Terwijl mijn zoon zich vermaakte in de speeltuin, keek ik voortdurend angstig op mijn telefoon of er nieuws was. Ik herinner me dat ik schrok van het geluid van vliegtuigen die over onze buurt vlogen, ook al was ik eraan gewend (onze buurt ligt niet ver van het vliegveld). 's Avonds, toen mijn zoon zich klaarmaakte om naar bed te gaan, stak iemand vuurwerk af in onze tuin, maar in de angst van dat moment klonk het als explosies. Mijn zoon rende naar het raam om naar het vuurwerk te kijken, maar ik greep hem vast en trok hem naar de achterkant van de kamer. We hadden gelezen over veiligheid in oorlogsgebieden, en de belangrijkste regel is om uit

de buurt van ramen en dichterbij de dragende muren te blijven. Toen ik me realiseerde dat het vals alarm was, liet ik hem genieten van het lichtspektakel, maar hij bleef me vragen waarom ik niet wilde dat hij er vanaf het begin naar keek.

Toen hij eenmaal in bed lag, bleef ik in zijn kamer tot hij in slaap viel, en al die tijd voelde ik een last op mijn borst. Ik wist dat ik iets moest zeggen. Ik wist niet tegen wie, maar ik wist dat ik het niet voor mezelf kon houden.

Dus ging ik zitten en schreef ik mijn eerste dagelijkse verslag. De grote oorlog was nog 32 uur verwijderd en we hoopten en baden nog steeds dat God deze beker aan ons zou laten voorbijgaan.

Als ik mijn woorden van een jaar geleden herlees, ben ik verbaasd over hoe relevant ze nu nog zijn, zozeer zelfs dat ik alleen de cijfers hoeft te wijzigen.

Hieronder staat de bijgewerkte versie van mijn eerste dagelijkse update toen de grote oorlog nog 32 uur verwijderd was. En de foto van vandaag is genomen op dezelfde dag als de foto in de oorspronkelijke post – het was een van de laatste vredige weekenden voor de oorlog uitbrak.

Geplaatst op de avond van 22 februari, ongeveer dertig uur voor de invasie

Beste vrienden,

Hartelijk dank voor jullie zorg, steun en gebeden!

De oorlog die Oekraïne nu moet voeren, gaat niet om grondgebied of politiek. Het is een strijd om waarden. Acht jaar geleden durfden de Oekraïners op te komen voor hun waardigheid, voor de waarde van het menselijk leven, voor de vrijheid van keuze. Hoewel we al 23 jaar een onafhankelijke natie waren, durfden we acht jaar geleden deze onafhankelijkheid uit te oefenen, en Rusland besloot dat we hiervoor 'gestraft' moesten worden.

In de afgelopen acht jaar zijn meer dan veertienduizend mensen gedood (waaronder vierduizend burgers). We kunnen alleen maar gissen

hoeveel mensen er in de nabije toekomst nog zullen sterven, gewond raken of hun huis zullen verliezen vanwege de wilde ambities van een gekke man (gesteund door zijn leger en aanhangers) die ons niet alleen als land, maar ook als natie wil vernietigen. Er is een naam voor wat Poetin wil doen, en dat is genocide.

Het is een oorlog van wereldbeelden en waarden. Het is een strijd 'tegen de duisternis van dit tijdperk, tegen de geestelijke machten van het kwaad in de hemelse gewesten'. Zelfs als u ver van Oekraïne verwijderd bent, zult u toch in deze oorlog moeten vechten. Of u zich daarvan bewust bent of niet: u kiest altijd een kant. Kies die alstublieft verstandig.

Oekraïne wordt nu aangevallen. Ons leger moet onze huizen verdedigen. We willen gewoon onze kinderen naar school sturen en weten dat ze daar overdag veilig zijn. We willen gewoon plannen kunnen maken zonder na te denken over alternatieve oplossingen voor het geval we onder vuur komen te liggen.

We willen in vrede kunnen zaaien en op de juiste tijd oogsten. We willen een afspraak bij de dokter maken zonder ons af te vragen of we dat nog zullen halen. We willen dat onze kinderen een normale jeugd hebben en hun mentale welzijn beschermen. Is dat te veel gevraagd?

Het is niet gemakkelijk om in zo'n tijd te leven, maar het leert me om te waarderen wat ik als vanzelfsprekend beschouwde en het heeft me pijnlijk bewust gemaakt van de waarheid in Jakobus 4:14-15: 'U die niet weet wat er morgen gebeuren zal, want hoe is uw leven? Het is immers een damp, die voor een korte tijd verschijnt en daarna verdwijnt. In plaats daarvan zou u moeten zeggen: Als de Heere wil en wij leven, dan zullen wij dit of dat doen.'

We kunnen nu alleen op de Heer vertrouwen, op Zijn goedheid bouwen en om Zijn genade roepen. En troost vinden in de wetenschap dat zelfs als het kwaad nu de overhand heeft, onze God rechtvaardig is en dat allen die vandaag de kant van het kwaad kiezen op een dag hun eindoordeel zullen ontvangen voor Zijn troon.

Hoofdstuk 1

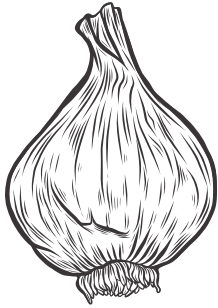
Meedogenloze februari

24 - 28 februari 2022

Je wordt wakker door het getjilp van vogels en het felle zonlicht dat door het raam naar binnen valt. Je opent je ogen en het duurt even voordat je begrijpt waarom je niet thuis bent, waarom je kind bij je in bed ligt, waarom de meubels zijn verplaatst zodat ze niet meer bij het raam staan. Dat komt omdat je gisteren in de hel wakker werd waarin je land door zijn ‘buurland’ is gestort.

DAG 2 • 25 FEBRUARI

Hoop geworteld in herinneringen

Een seizoen om te planten: *Het planten van tulpen is een uiting van hoop, gebaseerd op ervaringen uit het verleden. Nadat een bol in de grond is geplant, duurt het een half jaar voordat de tuinier weet of zijn hoop is uitgekomen.*

Een passage die vandaag in me opkwam toen we aan het bidden waren en ik me moe voelde, was uit Jesaja 40:28-31:

Weet u het niet? Hebt u het niet gehoord? De eeuwige God, de HEERE, de Schepper van de einden der aarde, wordt niet moe en niet afgemat. Er is geen doorgronding van Zijn inzicht. Hij geeft de vermoeide kracht en Hij vermeerderd de sterkte van wie geen krachten heeft. Jongeren zullen moe en afgemat worden, jonge mannen zullen zeker struikelen; maar wie de HEERE verwachten, zullen hun kracht vernieuwen, zij zullen hun vleugels uitslaan als arenden, zij zullen snel lopen en niet afgemat worden, zij zullen lopen en niet moe worden.

Met deze woorden ga ik vanavond slapen en ik vertrouw erop dat, terwijl ik probeer te rusten en mijn kracht terug te krijgen, de Heer der heerschen, die niet moe wordt, mij, mijn dierbaren en mijn volk zal beschermen.

DAG 4 • 27 FEBRUARI

Overleven

Een seizoen om wortel te schieten: *Nadat we onze tulpenbollen hebben geplant, pakken we de drukke voorbereidingen voor de winter weer op. Dit is een praktische periode, waarin alles draait om overleven.*

Bid alstublieft! Oekraïne wordt aangevallen. In verschillende steden in Oekraïne zijn explosies te horen. We hebben ze in Kiev gehoord. Bid alstublieft voor vrede en wijsheid voor iedereen. Moge God ons zegenen en beschermen.

DAG 1 • 24 FEBRUARI

Sluit tenminste de hemel en geef beschutting tegen de hemel...

Vannacht was er een raketaanval op Kiev, op onze buurt. Een van de flatgebouwen stond in brand.

Er komt nu weer een waarschuwing voor een aanval vanuit de lucht.

Doe alsjeblieft iets!!! Kijk niet alleen toe! De oorlog zal sneller dan je denkt naar je huis en je land komen als we hem niet stoppen!

DAG 2 • 25 FEBRUARI

Deze nacht is cruciaal, dus de Russen zullen een agressieve aanval inzetten. Bid alstublieft voor Gods bescherming over ons volk, voor bescherming van allen die hun leven willen geven om ons te verdedigen. Bid voor Kiev, onze hoofdstad. Bid voor bekering van het Russische volk dat met geweren is gekomen, dat zij zich mogen overgeven en leven in plaats van te moorden en gedood te worden. Mogen zij vluchten als zij het leger van de Heer der heerscharen zien dat onze natie beschermt.

Moge God ons allen de ochtend schenken.

Draag ons alstublieft in uw gebeden en moge God de onderdrukten helpen, zoals Hij altijd trouw wil doen.

DAG 3 • 26 FEBRUARI

Houd ons alstublieft in uw gebeden, vooral als het hier nacht is. Mogen we allemaal de ochtend zien.

DAG 5 • 28 FEBRUARI